

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΤΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Έτος Α' Περίοδ. Β' Άρ. 150-32

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακή 29 Ιουλίου 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικού έτησία δραχ. 12 εξαμήν 6
Έξωτερικού » φρ. χρ 20

Το ΦΥΛΛΟΝ, τιμάται λεπτά 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πλατεία Βαρβακείου αρ. 12

Άγγελια και διαφημίσεις με εικό-
νας και μη κατ' αποκοπήν.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΙ ΗΡΩΕΣ

Η ΕΠΟΙΟΙΙΑ ΤΗΣ ΔΟΣΝΙΤΣΑΣ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΖΑΚΑΣ (Φαληρέας)

Ο μετά ήρωϊκήν πάλην διασωθείς εκ της καταστροφής.

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΕΡΜΑΣ (Τσιωιάκος)

Ο ενδόξως πεσών εις την μάχην.

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

Το Εὐαγγέλιον εἶνε ὁ κατ' ἐξοχήν κώδῆξ τῆς εὐθύνης. Ζητεῖ λόγον ὄχι μόνον διὰ τὰς πράξεις μας, πάσας δὲ, ἀλλὰ καὶ καὶ δι' ὄλας μας τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τοὺς λόγους. Τί δὲ εἶνε, τί ὀφείλει νὰ εἶνε ὁ ἐπίσκοπος; Ὁ πρῶτος χριστιανός; ἄρα δὲ καὶ ὁ πρῶτος ὑ-εὐδννος.

Τὸ πνεῦμα τοῦτο εὐρίσκομεν πολ-
λαχοῦ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Χριστὸς ὀμιλεῖ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ πι-
μένος. Τί ὀφείλει νὰ κάμῃ ὁ ποιμὴν ὁ καλός; Νὰ γνωστοποιῇ τὴν φωνὴν του εἰς τὰ λογικά του πρόβατα καὶ νὰ εἶνε τόσο οἰκείος πρὸς αὐτά, ὥστε νὰ τὰ εἰξεύρῃ ἐν πρὸς ἐν. Τί δὲ σημαίνει νὰ γνωστοποιῇ τὴν φωνὴν του; ἀλλὰ

τί ἄλλο παρὰ νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ τὰ διδάσκῃ;

Καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ καλοῦ ποιμέ-
μένος ὁ Ἰησοῦς προβιβάζει, διὰ τὴν ἡ
χρεία τὸ καλέσῃ, καὶ μέχρι τῆς θυσί-
ας «Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Ἐὰν δὲ ὁ ποιμὴν τῶν λογικῶν
προβάτων δὲν ἔκαμεν ὄλα ταῦτα; Τὸν
τοιούτου ὁ Ἰησοῦς καὶ καταγγέλλει
καὶ σιγματίζει. Ἐὰν δὲν ἐφρόντισεν
—ὁ ποιμὴν νὰ διδάξῃ τὰ πρόβατα, νὰ
τὰ γνωρίσῃ ὡς τέκνα του, καὶ ἐὰν ἐνῶ
αὐτὰ παραπλανῶνται καὶ καταστρέφον-
ται, ἐκεῖνος ἀδιαφορεῖ καὶ φεύγει, ὁ
Χριστὸς τὸν ὀνομάζει μισθωτὸν, ἀπὸ
προηγουμένως τὸν ὀνόμασε καὶ κλέ-
πτῃν καὶ ληστὴν (Ἰω. ι'. 2—12).

Ὁ προφήτης Μαλαχίας μὲ φοβε-
ροὺς λόγους παριστάνει τὰς εὐθύνας
τοῦ ἱερατικοῦ ἐν γένει κλάδου. Εἰς τὸ
β'. κεφάλαιον τῆς προφητείας του κα-
ταγγέλλει τοὺς ἱερεῖς, οἱ ὅποιοι ἐξέκλι-
ναν ἀπὸ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἀφή-

καν τὸν λαὸν νὰ ἐξασθενήσῃ εἰς τὴν
πίστιν καὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ ἐκ μέρους
τοῦ Θεοῦ δηλοῖ διὰ κατὰ τῶν τοιού-
των ψευδοδηγῶν τοῦ ποιμνίου ἐξαπο-
σιέλλει κατάραν καὶ παντοίας ἄλλας
πληγὰς.

Ἰγνωστὰ εἶνε καὶ τὰ γραφόμενα ἐν
τῇ Ἀποκαλύψει πρὸς τοὺς τότε ἐπι-
σκόπους τῶν ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ ἐκκλη-
σιῶν. Οἱ ἔπαινοι καὶ αἱ ἀπειλαὶ δὲν
ἀπενδύονται πρὸς τοὺς ἱερεῖς, ἀλλὰ
πρὸς τοὺς ἱεράρχας. Διατί; Διότι οὗτοι
εἶνε οἱ μεγάλοι καὶ γενικοὶ ἀρχηγοί,
τὸ πρῶτον—μετὰ τὸν Χριστὸν—φῶς
καὶ τὸ πρῶτον ἄλας. Διὰ νὰ βλέπουν
ἐν πνεύματι οἱ πιστοὶ, διὰ νὰ εἶναι
αἱ ψυχαὶ τῶν ὑγιεῖς καὶ ὄχι σαπρᾶι,
ἀπαιτεῖται πρωτίστως ἡ φωτιστικὴ καὶ
ἐξυγιαντικὴ ἐνέργεια τῶν ἐπισκόπων
τόσον διὰ τοῦ κηρύγματός των, ὅσον
καὶ διὰ τοῦ ὑποδείγματός των. Δὲν δι-
δάσκει ὁ ἐπίσκοπος; Ἀπειράριθμοι
ὀφθαλμοὶ θὰ μείνουν εἰς τὸ σκότος,
ἤτοι εἰς τὴν τυφλωσιν. Καὶ αἱ τυφλαὶ

ἝΜΝΟΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Κι' ἂν εἶναι ὁ δρόμος δύσκολος
Κι' ἀγκαθωτός ὁ δρόμος
Ὅμως ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ
Καὶ τῆς ψυχῆς ὁ τρόμος
Γιγάντιο κάμουν τὸ κορμὶ
Κι' ὁ πόλεμος δὲ φτάνει
Νὰ κάμῃ μὴν ἀθάνατην ἰδέα
Νὰ πεθάνῃ.

Σ. Ματσοῦκας

ψυχαὶ δὲν εἶνε ὀλιγότερον τυφλαὶ τῶν
τυφλῶν σωμάτων. Εἶναι τάχα μικρὰ
ἢ ἐκ τοιούτου ἐγκλήματος εὐθύνη;
Ἴδου οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους καὶ
ἡ Παλαιὰ καὶ ἡ Νέα Διαθήκη, καὶ οἱ
Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλη-
σίας ἀπαιτοῦν κατὰ τὸν ζωηρότερον
τρόπον ἀπὸ τοῦ ἐπισκόπου τὸ φωτί-
ζειν καὶ κηρύττειν καὶ ἀπαγγέλλουν
ἐναντίον τῶν μεγάλων εὐθύνας καὶ

ΗΓΕΜΟΝΙΚΑΙ ΕΚΚΕΝΤΡΙΚΟΤΗΤΕΣ

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΒΑΛΔΕΜΑΡ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ

Ο όποια ενφ ήτο ακόμη προζήμιουσα των Όσλειανδών άφησεν εις ίθαγενείς της Άπλω Άντολής βίον είχε μεταβή γά της χάμονν σίγμια άγνώστου επί του άριστοειδ βραζιλίου.

Κάθε ήμέραν τακτικώς περιήρχετο δρομικώς την πόλιν άως νά τον κατεδίωκεν ή άστυνομία !»

Ο Ροσσίνης κατέτριβεν έβδομαδας ολοκληρώτους επίκριτων και εύρίσκων γελοία τάλιμπρετά των μελοδραμάτων, άτινα άνέθετον εις αυτόν νά μελοποιήσῃ και κατόπιν εδοκίμαζε προκαταβολικώς την ικανότητα των ήθοποιών των μελλόντων νά εκτελέσωσι τά διάφορα αὐτῶν μέρη. Τόσον δέ ράθυμος ήτο, ώστε σπάνιον θά ήτο άν, μετά παρέλευσιν δύο και τριῶν εβδομάδων από της αναδιόδοσης νέου μελοδράματός του από της σκηνης, επεχείρει νά γράψῃ μίαν μόνην νά ταν δι' άλλο έργον.

Απ' εναντίας άλλοι διάσημοι μουσουργοί ήσαν τρομεροί φίλεργοι. Ο Βετχόδεν π. γ. ήγειρετο περί τα εξημερώματα και ειργάζετο ακαταπαύστως. Διά τον Ροσσίνην δύναιται τις νά ειπή ότι ήτο άκηρόστατος. Διηγούνται περί αὐτοῦ ότι, ενώ έγραφε κάποτε επί της κλίνης του κάποιον διωδών, τό χειρόγραφον διέφυγε των χειρῶν του και έπεσεν επί του πατώματος. Ο Ροσσίνην έπροτίμησε νά γράψῃ την διωδών εν νέου ή νά ειργήθῃ και την σηκώσῃ !...

Αναφέρεται προσέτι περί αὐτοῦ ότι προσεπάθει πολλάκις νά πείσῃ τοῦς διευθυντάς των θεάτρων ότι αἱ εισαγωγαί εις τά μελοδράματα ήσαν όλως περιτταί, πρὸς μόνον τον σκοπόν ν' άποφύγῃ τον κόπον νά τας συνθέτῃ !...

Τοσοῦτον άπεχθής ήτο εις αὐτόν ή εργασία, αφού έστερέωσε την φήμην του, ώστε κατέφυγε πολλάκις εις τό ήμιστά εντιμον τέχνησμα νά συρράπτῃ μετρίαξ άξίως τεμάχια των νεανικῶν αὐτοῦ έργων και νά τὰ παρουσιάξῃ ως νέας συνθέσεις...

Ολίγας ήμέρας πρὸ της παραστάσεως νέου έργου του ο Ιμπρισάριος εζήτησε συγγνώμην διά τας έλλείψεις του πρὸς μελοποίησιν κειμένου.

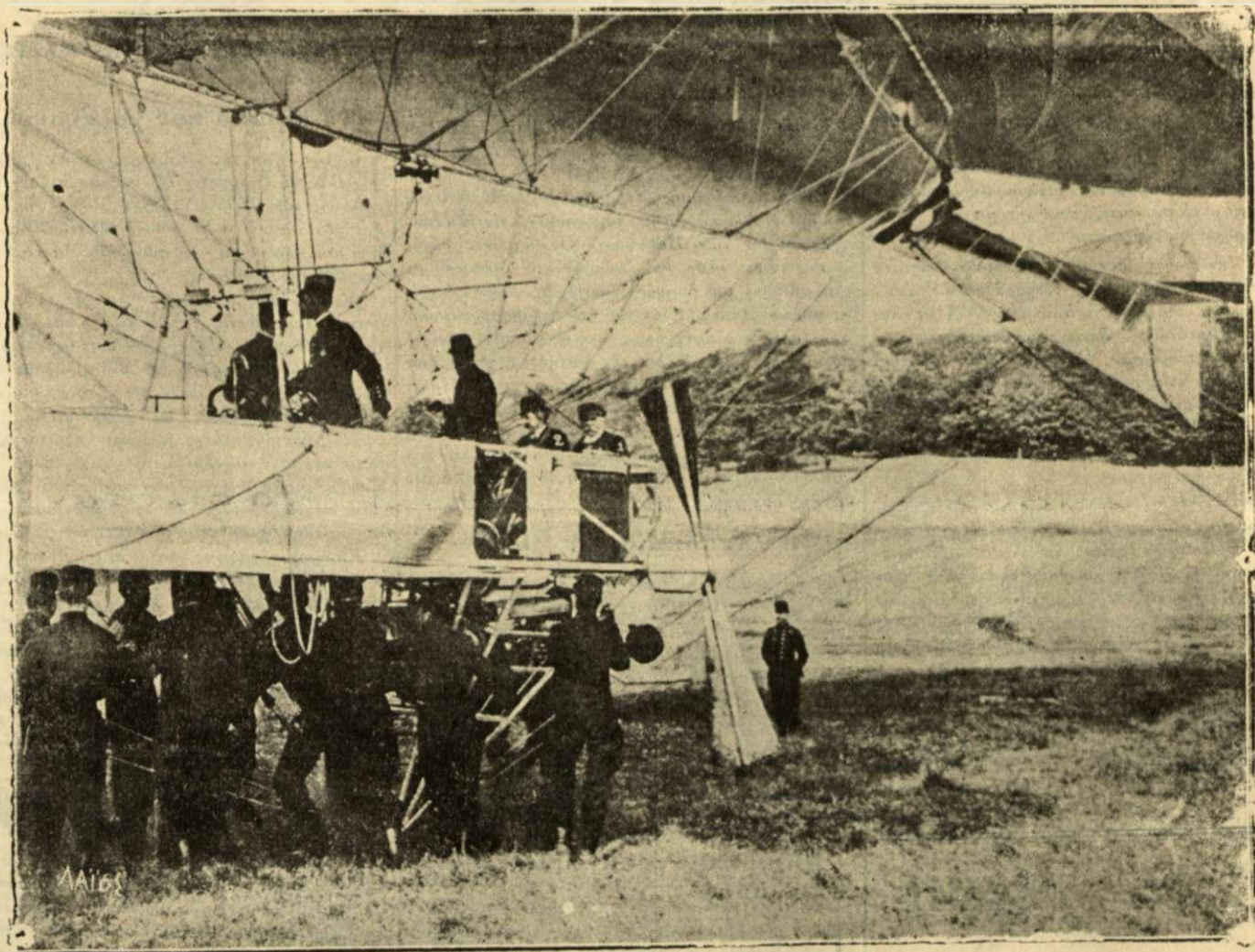
Μεῖνε ήσυχος, τῷ άπήνησε ψυχρῶς ο Ροσσίνης, τό εννόησα και διά τοῦτο και έγώ τοῦ έγραφα άκόμη χειροτέραν μουσικήν !...

Ολίγας ήμέρας μετά την παράστασιν τοῦ «Γουλιέλμσου Τέλλου» ο μουσουργός έρριψε μακράν τον κάλαμόν του— διά παντός, ως ήλπίζε— μετά της ύπεροπτικής παρατηρήσεως: «Μία επιτυχία περιπλέον οὐδέλλως ήθελεν ανυψώσε: τήν φήμην μου. Μία δε αποτυχία ήδύνατο νά την βλάψῃ. Δέν έχω ανάγκην της πρώτης, δέν θά εκτεθῶ εις την δευτέραν».

Ο μέγας αὐτός συνθέτης, όστις εκέκτητο

μεγάλοπρεπέστατον μέγαρον εν Βολωνίᾳ εν τῷ όποίῳ εύρίσκοντο θησαυροί τέχνης και πλούτου, περιπλανήεις ποτέ εις δίκην δέν εδίστασε ν' άποσυρθῇ εις ένα ταπεινόν οικίονον παρὰ τό «Ιταλικόν Μελοδράμα» των Παρισίων. Εντός της τρώγλης εκείνης ο διάσημος μουσουργός εδέχετο τοῦς ύψηλοῦς προστάτας του, μεταξύ των όποιων και ο εθνικιστής αυτοκράτωρ της Βραζιλίας...

ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΑΕΡΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Το πηδαλιονχοόμενον αερόστατον «Πατρις» καθ' ήν σιγμῆν άνέροχονται επ' αὐτοῦ ὅπως λάβουν μέρος εις τας δοκιμάς ο Γάλλος προηδευπουργός Κλεμανσώ (1) και ο ύπουργός των Στρατιωτικῶν Πικάρ (2). Αἱ δοκιμαί εστέφθησαν υπό άγρος επιτυχίας. ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Ο Μένδελσων και ο Μότσαρτ ήσαν άνθρωποι ήπίου χαρακτηήρος, εν άντιθέσει πρὸς τον Χάνδελ και τον Βετχόδεν οστίνες ήσαν λίαν εύερέθιστοι, οὐδ' αὐτῆς της μουσικής ισχυρούσης νά καταπραύνη τα νεύρα των. Πολλά και άστέια εἶνε τα ανέκδοτα, άτινα διηγούνται περί των σφοδρῶν διενέξεων τοῦ Χάνδελ πρὸς τοῦς ήθοποιούς.

Κάποτε ένας Ιταλός τενόρος δέν ήδύνατο κατά τας δοκιμάς νά ψάλλῃ καλά την μονωδίαν του. Ο Γερμανός την καταγωγῆν συνθέτης—όστις άν και έμεινε έτη πολλά εις την Άγγλίαν, οὐδέποτε κατώρθωσε νά όμιλή καλῶς την Άγγλικήν— έρριψε κατ' αὐτοῦ τό μουσικόν κομμάτι, ανακράζων:

— Σκύλε! πρέπει νά ξείρησῃ εγκῶ καλή— τερὰ από σενα τί τὰ τραγουνητήσῃ !...

Άλλοτε πάλιν συνέλαβε ισχυρῶς από τον βραχιόνα Ιταλίδα ύψίφωνον, και σείων αὐτήν όρμητικῶς ήπαίλει ότι θά την απεταξῆ από τό παράθυρον άν εξακολουθήσῃ νά κάμη παράφρονίας !...

Καίτοι ο Χάνδελ ήτο εκ φύσεως ειλικρινής και άξέστος τοῦς τρόπους, οὐχ' ήττον άξιωμακρινόμος εἶνε ή άγγλίονα της απαντήσεως την όποίαν εδωσε πρὸς τον πρίγκηπα της Ουαλλίας, διατελέσαντα μαθητήν του. Ο πρίγκηψ τον ήρώτησε μίαν ήμέραν:

— Πῶς σὰς φαίνονται, διδάσκαλε: προσδένω ; ...

Και ο εύρωθς μουσουργός με άδιόρατον μειδίημα:

— Η Γ'μετέρα Βασιλική Γ'ψηλότης παίξει: ως πρίγκηψ !...

Ο πατήρ τοῦ Χάνδελ, όστις ήτο κουρεύς, μετεργόμενος συνάμα και τον οδοντοίατρών, ήταντιούτο σφόδρα εις την κλίσιν του υἱοῦ του πρὸς την μουσικήν:

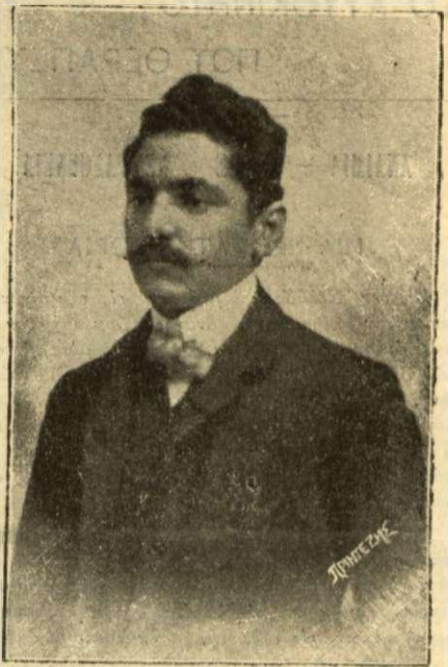
— Έγώ θά σε σπουδάσω γιατρό, τῷ ελεγε, και όχι: παλημουσικιάντη !...

Ο Χάνδελ, όμως, αισθανόμενος εντός του τό πῦρ της τέχνης, κατώρθωνε νά κρύπτῃ διάφορα μουσικά έργατα εις κάποιον ύπερῶν και εκεί επάνω μόνος εδιδάσκετο τά πρώτα μυστήρια της θείας τέχνης, της όποιας εγένετο τόσον περικλητός απόστολος.

Διά τον Βετχόδεν λέγεται ότι ήτο τόσον άγρηρμένος, ώστε ελησημόνησε ποτέ τοῦς βασιλικούς μαθητάς του επί ολοκληρώου εδδομάδας.

Έτερον άξιοσημείωτον παράδειγμα της άμνημοσύνης του εἶνε τό εξής: Κάποτε πλούσιος θαυμαστής του τοῦ εδωρήσε όρατον άραδικόν ήππον. Μετά τινας ήμέρας ο Βετχόδεν είχε λησμονήσει τον ήππον του, και ο ύπηρέτης του τον ενουκίαζε πρὸς ίδιον δρελός.

Ο ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΗΣ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΝΑΚΑΣ

Ο συμπαθής και εγκοπος δικηγόρος της Αταλάντης, ο αιχμαλωτισθείς την εσπέραν της 25ης Ιουλίου έξωθεν τοῦ χωριού. Κυπαρισίου υπό της ληστοσυμμορίας Σαντά— Παπαγεωργίου. Απελύθη υπό των ληστών μετά 24 ώρας αφού κατέβαλε άδού λίτρα. Θά μῖς περιγράψει ο ίδιος την περιπέτειάν του.

Εἰς την άγρηρμάδαν αὐτήν οφείλεται δυστυχῶς και ή εξαφάνισις μέρους μιᾶς θαυμασίας θρησκευτικῆς του συμφωνίας. Διότι εις μίαν από τας πολυαριθμούς αὐτοῦ μετοικεσίας άπωλέσθη τό σύνολον της συμφωνίας εκείνης, άνευρεθῆν μετά πολλὰς ερεῦνας μεταξύ σωροῦ παληογράτων, χρησιμεύοντων πρὸς περιάλυσιν πάλαι ν' ύποδημάτων και μαγειρικῶν σκευῶν.

Περί τοῦ Βετχόδεν διηγούνται τό εξής νόστιμον ανέκδοτον.

Μία κυρία εζήτησε κάποτε παρ' αὐτοῦ ως χάριν νά τῇ στείλῃ ένα βόστρυχον από την μακρὰν πόλιν του κόμπην.

Ο Βετχόδεν τῇ έστειλε μέρος των γενεῶν φαίου τράγου! Οφείλομεν όμως νά προσθέσωμεν ότι εξημολογήθη κατόπιν τό σφάλμα του και ενώπιον της θαυμαστρίας του έκοψε και εδωκεν εις αὐτήν τον ποθούμενον γνήσιον βόστρυχον.

ΑΠΟ ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΤΟΥ ΜΑΤΣΟΥΚΑ

Ο ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ ΕΙΣ ΠΥΡΓΟΝ (5.100 δρ. υπέρ του Στόλου)

Με ὄμιλον ἐνθουσιωδῶν Πυργίων τῶν κ. κ. Χρονοπούλου, Παπασχινᾶ, Ὀλυμπίου, Πολυζωγοπούλου, Τριπόδη, Κανελλοπούλου, Ἀναγνωστοπούλου, Γεωργακοπούλου, Γρίβα, Διμητροιάδου.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΥΡΓΙΟΥΣ

Με τὴν εὐχή σας περπατῶ
Κ' ἐγὼ νὰ κάνω κάτι
Μέσ' τῆς Πατρίδος τὸ τραγὸ
κι' ἀτίμητο παλάτι.

Με τὴν εὐχή σας περπατῶ
Με τὴν εὐχή σας τρέχω
Κι' ἄλλο κανένα ἀπόκρυφο
Στὸ νοῦ μου ἐγὼ δὲν ἔχω.

Παρὰ νὰ στέκι στ' ἄγια σας
Τὰ χεῖρά τ' ὄνομά μου
Περσφάνεια μου καὶ δόξα μου
καὶ χαρὰ μου.

Σ. Μαρσούκας

Ο ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ο κ. Σ. ΙΒΟΣ

Ο κ. Σ. Ἴβος ἰδιόρρυθμος φυσιογνωμία ἐν Ἀθήναις ἐγίνε γνωστότατος ἀπὸ τῆς δίκης τοῦ δολοφόνου τοῦ φαινηθέντος Δελφιδιάνη, ὅταν, ὡς μαρτυρῶν ἠθέλα νὰ ἀρκεσθῆ ἐπὶ τοῦ βιβλίου τοῦ Κομφουκίου! Ἐκτοτε ὁ κ. Ἴβος, ὁ συμπληθὴς καθηγητῆς τῶν ξένων γλωσσῶν κατέστη ἀληθὴς προσωπικὸς τῆς. Τὸν κ. Ἴβον τὸν ὀπαδὸν τοῦ Κομφουκίου ἠθέλησαν νὰ πιζέουν καὶ εἰς τὴν σκηρὴν τοῦ θεάτρου τοῦ Συντάγματος. Ἀλλ' ὁ ἐπιχειρήσας νὰ στυγεῖσθαι δῆθεν τὸν κ. Ἴβον εἶδεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ πιζέει εἰς οὐ πιζικτοῖς. Καὶ ἡ εἰς τὸν Παρθενῶν γεινομένη μονομαχία, τοῦ ἡλίου μεσουρανοῦντος, παρ' ὀλίγον νὰ ἔχη πολὺ τραγικὰ ἀποτελέσματα!

Καὶ τὸν μὲν κ. Ἴβον ὄλοι τὸν γνωρίζομεν, τὸν συμπροσθόμεν. Ἀλλὰ τὸν κ. Κομφουκίον;

Ποῖος τὸν γνωρίζει; Τί δὲ ἐστὶ Κομφουκίος ἢν ὁ κ. Ἴβος λατρεύει; Ἴδου ὅτι δὲν ἤξεύρομεν. Ὁ κ. Ἴβος ὅμως ἐτοιμάζει πρὸς δημοσίευσιν ἔργων τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Βουδδα» καὶ Χουγγ-φου-τσε (Κομφουκίου) ὅπου ἐκτίθεται ἀναλυτικῶς ὅλον τὸ σύστημα τοῦ Κομφουκίου, τοῦ πόσον θορυβῶν κατ' αὐτὰς προκαλέσαντος. Ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ κ. Ἴβου θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές, τὸν πρόλογον, τὴν εἰσαγωγὴν, καὶ τὴν βιογραφίαν τοῦ Χουγγ-φου-τσε, ὅπου οἱ ἀναγνώσταί μας θὰ ἐντυπώσονται εἰς περιεργότατα πράγματα. Πιθανέτατον μόνον σήμερον πλὴν τῆς εἰκόνας τοῦ μοναχικοῦ ὀπαδοῦ τοῦ Κομφουκίου, ἐν Ἀθήναις καὶ ἀπορισμῶς τινας τοῦ μεγάλου διδασκάλου τοῦ ὅπως μᾶς τὰ ἔγραψεν αὐτὸς ὁ κ. Ἴβος. Μία δικαίως ἄλλως τε περιέργεια τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐλπίζομεν νὰ ικανοποιηθῆται!

«Διὰ τῆς συνεχοῦς ἐργασίας, διὰ τῆς ἐπιστακμένης μελέτης κατορθώνει πᾶς ἄνθρωπος νὰ ἐκτελέσῃ, τὴν τοῦ Οὐρανοῦ ἐντολὴν ἣν ἔλαθεν ὅταν ἐγεννήθη.»

«Ὁ νόμος τῆς ὑψηλῆς μελέτης ἢ τῆς πρακτικῆς φιλοσοφίας οὐκ ἐστὶν εἰς τὸ νὰ ἀναπτύξῃ καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς φῶς τὴν φωτεινὴν ἀρχὴν τῆς κολομίας ἢν ἐλάβομεν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ νὰ ἀνανεώσωμεν τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ θέσωμεν τὸν τελικὸν ἀπορισμὸν του ἐν τῇ τελειότητι ὑπερίστατον ἀγαθόν»

Χουγγ-φου-τσε. (Τα-γιο. 1)

«Ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τὸν πλέον ὑπόμεινον ἐν τοῖς ἀξιώμασι μέχρι τῶν ταπεινοτέρων καὶ τῶν ἁπλοῦν ἀσημάντων, καθῆκον ἴσον δι' ὅλους: τὸ ὀδιορθῶναι καὶ βελτιῶναι τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἴου ἢ ἀυτοτελειοποιῆσαι εἶνε ἡ θεμελιώδης βάσις πάσης προόδου καὶ πάσης ἠθικῆς ἀναπτύξεως.»

Χουγγ-φου-τσε. (Τα-γιο. 6)

«Τὸ τέλειον, τὸ ἀληθὲς ἀπληγαμίον πάσης ἀναμύσεως εἶνε ὁ νόμος τοῦ οὐρανοῦ, τὸ τέλειον ἢ ἡ τελειοποίησις, ἣτις οὐκ ἐστὶν νὰ καταβάλλῃ ὅλας τὰς προσπάθειας του πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ Οὐρανοῦ νόμου, ἢ ἀληθῆς ἀρχῆς τῆς τοῦ Οὐρανοῦ ἐντολῆς εἶνε ὁ τοῦ ἀνθρώπου νόμος.»

Χουγγ-φου-τσε. (Τσουγγ-γουνγ-20,7)

«Τὸ τελειοποιεῖσθαι εἶνε ἀναμφιβόλως ἀρετὴ, τὸ τελειοποιεῖν τὰς ἄλλας ὑπάρχει εἶνε ἐπισημὴ, τὸ ἐνώνει τὴν ἐξωτερικὴν τελειοποίησιν «αὐτοτελειοποιῆσις» ἐν τῇ ἐσωτερικῇ τελειοποιῆσει «αὐτοτελειοποιῆσις» ἀποτελεῖ τὸν κανόνα τοῦ καθήκοντος. Ἴδου ἡ ἐντολή ἢν ὁ Κομφουκίος ἐπιβάλλει παντὶ ἀνθρώπῳ.»

Χουγγ-φου-τσε. (Τσουγγ-γουνγ 25,3)

ΡΟΔΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΝΘΕΜΙΑ

Η ΠΗΓΗ

Μιά μέρα ἐκασθερμίστηκες
Στοῦ δάσους τὴν πηγὴ
Τὴν ἄλλη—ὦ, κόμμα—σ' ἔβαλαν
Μέσα στὴ μαύρη γῆ! . . .

Κι' ὁ Ἔρωτας ποῦ τῶμαθε
Στοιχεῖ ὅταν τὰ νερά,
Νὰ μένονν πάντα ἀκίνητα
Καὶ πάντα θλιβερά,

Νὰ μὴν ἐρχῶνται πλάγι τῆς
Νὰ πίνονν τὰ πουλιά,
Νάεινε ἀπλωμένη ἀσήκοτη
Σὰν πέτρα ἢ σιγαλιά,

Καὶ μόνο τ' ἄσπρα νοτιάρα
—Τ' ἀγέρι ὅταν περῶνῃ—
Νὰ κλαῖν τὴν πλάνα σου ἐμορφιά
Ποῦ ἐπέρασε καὶ πάει . . .

ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΗ

Δὲ θάρῳ νὰ τραγουδήσω
Καὶ ἡ καρδιά μου ἔσ σε ποιῆ,
Με τοῦ κύματος τὸν ἴσο
Τὸ λευκότατο πανί!

Κι' ἂν σὲ πῆρε κάποιον βράδν
Νὰ σὲ πῆρῃ στὴν ξενητιά,
Εἶνε ἡ πίκρα μου μεγάλη
Κι' εἶνε ἡ θάλασσα πλατειά,

Κι' ὁ καῦμός μου σφίγγει τόσο
Τὴν πολέπαθη ψυχῆ,
Ποῦ θαρρῳ πῶς κλείνω μέσα
Τοῦ πελάου τὴν ταραχῆ.

Καὶ στὸ βράχο ἀκουμπισμένος
Ἔρμος πάλι ἀναθωρῳ
Τὰ πανιά ποῦ ταξιδεύονν
Στὸ λευκότατον ἀφρὸ . . .

ΤΟ ΦΙΛΙ ΣΟΥ

Ὅτε ροδόσταμον εὐδοιά, καλὴ μου, τὸ φίλ σου
Ποῦ ἔχεις στὰ δύο χεῖράκια σου τὸ μέλι τοῦ Ὑμηττοῦ!
Μὰ κλείς στὰ μάτια σου τὰ δύο τὰ σκότη μῆς ἀβύσσου
(Αἰτιλὴ κορῶνα τοῦ ὄμορφου κορμοῦ σου τοῦ χιτοῦ . . .)

Πόσος γλυκὸς ὁ θάνατος στὴν ἀγκαλιά σου θάνε!
Πολὸν τὸ συλλογίστηκα στῆς ὥρες τῆς βαρεῖας
Μὰ ὅταν τὰ δύο χεράκια σου κελῶνονν καὶ περῶνε
Ἄσ' τὸ λαμό μου δλόγηρα σ' ἐρωτικῆς βραδιῆς,

Ξεχνῳ καὶ λέω γιὰ τὴ ζωὴ σὰν πεῖδ πολὺν γ' ἀξίξη,
Πῶς ἔταν κόσμος δλόκληρο μέσα ἡ καρδιά μου κλεί,
Καὶ νοιώθω πάντα ἐπάνω μου τὴν κόμη ποῦ φλογίζει
Τὸ ποῦ με λνώνει ἀγκάλιασμα καὶ τὸ τρελλὸ φίλ . . .

ΘΡΑΣ. ΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Αί σφαγαί του Μαρόκου. - Τα λαμπρά λιμενικά έργα της Καζαμπλάνκας έδωσαν άφορμήν εις την άφύπνισιν του φα...

Είναι εύνητον ότι τού μίσος των Αράβων εκδηλούται σφοδρότερον κατά των Γάλλων ους θεωρούν ως λαβόντας την πρωτοβουλίαν...

Ηδη μ.ε.σ ήγγελλθη ότι το γαλλικόν (Γαλιλαϊός) έφθασεν εις τον λιμένα της Καζαμπλάνκας και προέβη εις βομβαρδισμόν της...

Η συνάντησις Τσάρου και Γουλιέλμου. - Εγένετο εν Σβουνμουόδε. Οί μιν δέν διαδέλευσι τίποτε εν τή συνεντεύξει...

Οι χωρίς αστέρα μάγοι ΡΩΣΣΙΚΑΙ ΨΥΧΑΙ Μυθιστόρημα 'Ιβάν Στράνικ (Συνέχεια εκ του προηγουμένου φύλλου) Οί άλλοι προσκεκλημένοι, του χώρου μη επιτρέποντος, παρέλειψαν την έθιμοτυπία αυτήν...

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η "ΠΡΟΛΟΣ" ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Χ. ΖΩΗ 28. - Οδός Μητροπόλεως - 28. Περιποιήσις άριστη. - Καθαριότης άκρα.

ΑΠΟ ΟΣΑ ΒΛΕΠΩ ΚΑΙ ΑΚΟΥΩ

Η ώρα έπλησίαζε μεσάνυκτα όταν από την άνωφερή όδόν του Φαλήρου εις το Ζάπειον ηκούετο βαθύς ρόγχος, ήσει μυκώμενον θηρίον εν άγωνία!

Ητο... ο τροχιόδρομος. Ηγωνία, έπνευστία, κατά διαλείματα δίωδεν και μακρότερα. Οί τροχοί δέν έκινούντο... Λίγο νερό! Μιά μαστίχα...

Ηκούσθησαν αίφνης θορυβώδεις φωναι από τους νυκτερινούς περιπατητάς, οι οποίοι ήρχισαν να καγχάζουν την αιώνίαν συγκοπήν του τροχιόδρομου... Λίγο νερό στο κακόμοιρο! Δέν είσασθε χριστιανοί!

Και οι γέλοτες αντίηχον πλατείς πέρες. Ο μηχανικός, οι υπάλληλοι ήρχισαν να γελούν και αυτοί, τί να κάμουν! Οί άραίοι επιβάται και αυτοί επίσης... Δέν κατεβαίνετε κάτω; Να σπρώξετε λίγο;...

Αίφνης ένας άναστεναιμὸς της μηχανής και τὸ τράϊνον αντί να πάη εμπρός, άρχισε να κυλάη πίσω... Κατεβαίνετε! Κατεβαίνετε! Θα σάς πάη πάλι στο Φάληρο!

Και τὰ γέλοια έξηκολούθουν. Οχι τόσο μὴ τους φέρη πάλιν εις τὸ Φάληρον, όσον δια τον φόβον άλλον δυσνηχίματος, οι πλείστοι των επιβατων κατήλθον... Εν οίς και ένας πρώην ίσπορευτής των έσωτερικῶν με την οικογένειάν του ήδουσαν πεζή εις τὸ Σύνταγμα... άφίροντες όπισω τὸ τραυματισμένον θηρίον!

Ο Νέης προδ μιὰς πλούσιας βερίνας της οδοῦ Σταδίου... Τι... Χίμαιραι! Χίμαιραι άνωχῶς και δια πολλούς άλλους...

Εν τούτοις η δόξα του κ. Νέη έπεσοικέσθη ώρισμένως από την λάμπριν της... μονομαχίας του κ. Ίβου (Κομφουκίου) μετά του κ. Τσοκοπούλου! Ο κ. Ίβος, ό τόσον γλυκύς, συμπαιθής καθηγητής των ξένων γλωσσῶν άνεδειχθη άληθής ήρωσ του άπροσοδοκίτου αυτού έπεισοδίου... Εδειξεν ότι οι οπαδοί ταῦ Κομφουκίου δέν εινε τόσον ήμεροί και... χριστιανοί ώστε να εμπαίζωνται άτιμωρητί!

ΟΙ ΧΩΡΙΣ ΑΣΤΕΡΑ ΜΑΓΟΙ

ΡΩΣΣΙΚΑΙ ΨΥΧΑΙ Μυθιστόρημα 'Ιβάν Στράνικ (Συνέχεια εκ του προηγουμένου φύλλου) Οί άλλοι προσκεκλημένοι, του χώρου μη επιτρέποντος, παρέλειψαν την έθιμοτυπία αυτήν... Η Μπέτου ώριζεν την θέσιν εκάστου. Η Βαλεντίνη ειχε δεξιά τον Πέτρον, άριστερά την Δύνα και τον Γκαριν άντικρυ αυτής... Τότε εκέφθη μετά λύπης ότι η τοποθέτησις αυτή την εσέφει της εμπιστευτικής συνομιλίας την όποιαν ειχεν έλπισει... Μετά τὸ γεῦμα ο Γκαριν έπλησίασε την Βαλεντίνη... Θέλετε τίποτε δια τὸ Λονδίνον; - Πότε άποφασίσατε να νυχώρησθε; - Άφριον τὸ πρωί... Και κατά την συμβουλήν σας θα σπύσω βραδέως...

Αλλά μη διακινώσετε ούτω τὰς ενεργείας μας. Και προπάντων γράψετε με! - Τὸ επιτρέπετε; - Θα άπαντηρέτε; - Σας παρακαλώ μάλιστα και θα άπαντήσω. Έγαμογέλασε εύτυχής. - Τότε δύναμαι να φέρω μαζί μου όλίγην φιλιαν μας, τούλάχιστον... Ο Πέτρος ειήτησε την άδειαν να μεταβή εις συνδρέισιν έργατων... Επίσης άνεχώρησαν και οι λοιποί προσκεκλημένοι και έμεινε μόνον η Βαλεντίνη.

Εκάθησεν πλησίον μας η Βαλεντίνη σκύψασα προς την Μπέτου της ειπε χαμογέλωσα... Ο άνδρας σας σας ονομάζει: «καλόν κοράσιον».

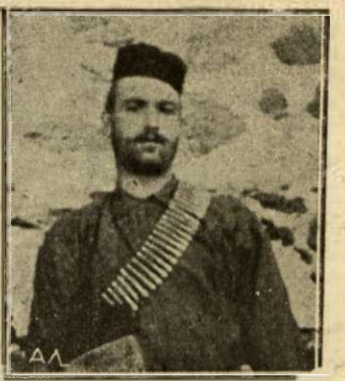
Ο Γκαριν άπηθύβυε μικρά φιλικά γραμματόκρια από τὸ Λονδίνον εις την Βαλεντίνην. Προσπαθούσε να της δώσει νύξιν να ήμιλήσῃ, να διηγήται όλίγον τον βίον της... Ηθελε να του γράψῃ καθαρά... Ρώτησε με εν σάγατῶ θά σου ειπω ναί, γρήγορα, και συ θα επανέλθης...

Κάποτε ήρώτα τον εαυτόν της με στενοχορίαν, εάν πολὺν καιρόν άκόμη, πάντοτε έσως, θα ήδύνατο να θεωρηθῇ εύτυχής με την ήμιστενήν αυτήν σχέσιν... Τὸν υπήκουον εις όλα, χωρίς να λάβῃ απ' αυτόν άμείους συμβουλὰς. Και ήτο μάλλον πειθής νῶρα παρ' όταν ήτο εκεί.

Μίαν ήμέραν ενῶ επέστρεφεν εις τὸ σπίτι, η Μουσία έτρεξε προς αυτήν. Ετράβηξε την Βαλεντίνην από τὸ φόρεμα... Κύτταξε εις τὸ σαλόνι! Κύτταξε. Δέν βλέπέεις άνθη; τί ώραίῃ! έπρόσθεσε θριαμβευτικά μου δίνας ένα; - Ναί, είναι ώραίῃ... Οχι, μη τὰ γιγίζης... Καί ειήτησε την κόρτα που έρεπε να συνοδέυσῃ τὰ άνθη... Ητο ένα γράμμα επάνω εις τὸ τραπέζι...

Ο Γκαριν ειήτησε την άδειαν να έλθῃ κατά τὰς οκτώμισιν... Ναί! χίλιες φορές ναί! ειπεν η Βαλεντίνη... Καί έσεκίφη... Εθὰ άποφασίσῃ να μου ειπῃ ότι μάγαπῶ... Τι ειπες; έρώτησεν η Μουσία... Τιποτε... η δεσποινίς Στιρίγγ ειπεν εδῶ; - Ναί, άπήνησεν η Μουσία σοβαρά... Ο Μπόμπικ θέλει να ύπανδρευθῇ μαζί της... Η Μουσία έληστμόνησε τὰ άνθη και έτράβηξε τή μάνα της εις την καμαρά της... Ο Μπόμπικ έσεκίτησε όταν έμβήκαν... Θέλεισ μου, λέγει: θέλεις συ; - Ναί, αγάπη μου... Είμαι πολὺ εύχαριστημένη... Η Μουσία μου ειπεν, άπεκρίθη η Βαλεντίνη... Η δεσποινίς Στιρίγγ την εύχαρίστησε με εν βλέμμα... Εφοβέτο μη την ιδῆ να χαμογελῇ... Το πράγμα τόπερε τόσο στα σοβαρά! ειπεν... Ο Μπόμπικ ήβηλῃσε να δείξῃ ότι εγώρισε την θέσιν του και ειπῆ... Ο γάμος θα γίνῃ όταν θα είμαι μέγας, πολὺ μέγας! Ετσι δέν θα μάψῃσῃ πλέον! - Δε γεματισμένον, αγαπητά μου! ειπεν η Βαλεντίνη...

Δέν επέμενε πολὺ να κρατήσῃ την δεσποινίδα Στιρίγγ... Κατά τὰς οκτώμισιν ο Γκαριν ήτο αὐτῶ... Μου έγράψατε εξαίσιος επιστολάς, της ειπεν... Μου έστειλάτε πολὺ ώραία άνθη, άπεκρίθη η Βαλεντίνη γελωσα δια την συμμετριαν των φράσεών των... Καθήρατε, εξηκολούθησε... Μη μου μιλείτε δια τὰ γράμματά μου διότι ντερίπουμαι... Το τελευταίον μάρεσε καλύτερα... Αυτό μου κάμε να ξαναγυρίσω... Λοιπόν... ενδιαφέρεσθε λιγάκι δι' εμέ; - Ναί, υμολόγησεν η Βαλεντίνη... Και σάν να ήθελε ν' άλλάξῃ ήμιλιαν ήρχισε να μιλήσῃ δια τὰ τέκνα της... Ο Μπόμπικ πανδρεύεται! - Εκτάλαθε ότι ήτο ώρα να γίνῃ κανένος γάμος εδῶ μέσα και έθυσίασθηκε ο ίδιος! ειπεν γελών... Η Βαλεντίνη όρμητικῇ, ήρνήθη, άμυνομένη δια να πέτη νικωμένη πλέον ενδοξα... Τιποτε, τίποτε! Καταλαβῃνε ότι είναι δια άργότερα... Δέν θέλει ναλλάξῃ από τώρα τον τρόπον του βίου του... Ο Γκαριν έσηκώθη, σιγά, και έσκυψε προς αυτήν... Λέγετέ μου κάτι τι! διέταξε συγκεχυμένος και έκτεσμών... Εκεινή εξηκολούθησεν... Ο Μπόμπικ θέλει να την ύπανδρευθῇ δια να μη τον έγκαταλείψῃ πλέον... πλέον!... άνέκρασε γελωσα... Πολὺ έξηπνα! ειπεν ο Γκαριν, σφιγγων αυτήν εις τὰς άγκάλας του... Λοιπόν και Σεις!

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΕΝΗΜΑΧΗΤΗΣ Άνδρείος ποόν εν Μακεδονία

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ"

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ετέθησαν ήδη εις κυκλοφορίαν τὰ γραμματόκρια της Δευτέρας Κληρώσεως του Λαχείου του Στόλου... Η πώλησις προμηνύεται επιτυχεστέρα άκόμη, της πρώτης κληρώσεως... Με την παρέλευσιν του χρόνου τὸ λαχείον - τὸ συνδυάζον την γλυκείαν ελπίδα του κέρδους μετά του πατριωτικῶν συναισθημάτων - κατακατῆ τον ήμίτερον λαόν δι' εν ή άγορά λαχείου του Στόλου θα καταστῇ μετ' ου πολὺ ανάγκη του βίου και έξοδον φυσικόν του οικογενειακοῦ ή άτομικοῦ προϋπολογισμοῦ... Το Λαχείον του Στόλου πέπει να γίνῃ άλλο ψωμί του λαοῦ... Εκεί άλλως τε τείνει μετ' επιτυχίας ή τόσον δραστηρία και νόημων υπό τον κ. Κορινθῶν διεύθυνσις του Λαχείου... Όσοι Έλληνες άγαποῦν την Πατριδα - και όλοι την άγαποῦν - άγοράζουν λαχεῖα του Στόλου!

πανδρεύσετέ με και εγώ... Η Βαλεντίνη έσηκώθη... Αλλά τίποτε πολιτικά, πλέον!... Θα είσθε ιδικός μου! Σε θέλω εις εμέ άποκλειστικῶς!... Ο Γκαριν έσειώπησε... Τιποτε από την πολιτικήν που φέρνει εις την Σιβηρίαν!... Οχι, όχι! εκεινήν! άλλην καρποφοροτέραν... Η έπιχη μας ζητεῖ νέαν διαστηριότητα, αλλά εάν και εκει ύπάρχη κίνδυνος δέν θα θελήσῃτε να τον άποσφύγα... Τὰς ήμέρας μας κάθε Ρώσσοσ πρέπει να άτγολήται εις την πολιτικήν: είναι καθήκον του, καθῶς, εν ώρα φοβεράς πλημμύρας εν Όλλανδία κάθε Όλλανδός πρέπει να εργάζηται εις την κατασκευήν του φράγματος τὸ όποιον θα προστατεύσῃ όλους... Αλλά δε αφήσωμεν αυτά... δέν έχετε άλλο τι να μου πῆτε... Ναί, εψυθίσεν αυτή... Σου λέγω ότι μπορεί κανείς να πῇ: ότι μπορεί να όνειρευθῇ να αίεθανθῇ... Ναί! χίλιες φορές Ναί!... Αρα όταν τον άπεγαίρετισε έγελούσαν δια την περιφρόνησιν που ενέπνεεν εις τους ρώσσους άποστόλους ή εύτυχία των... τώρα που πλέον έσκέπτοντο ως υϊδάς μόνον... Είμεθα εύτυχεῖς ως κλέπται! εψυθίσεν ο Γκαριν... Είμεθα εύτυχεῖς ως κλέπται! επανέλαθεν αυτή με χαράν και συγκίνησιν... (Ακολουθεῖ)

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Το Έλληνικόν νεότευκτον υπερωκεάνειον «ΜΩΡΑΓΙΤΗΣ» τόννων 12,000 με διπλῶς έλικας, διπλῶς μηχανάς, ταχύτητος 15 μιλίων σιγκρετροῦν άπαντα τὰ υπό των εσχάτως ψηφισθέντων άμερικ. κανονισμῶν προοαιατούμενα προσόντα ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΤΗΝ 19ῃΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ - ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ Δι' επιβάτας και έμπορεύματα άπειθυντέον εις τὰ Γενικά Πρακτορ. της Έταιρείας ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Οδός Σαχτούρη 16 παρὰ τὸ Τελονεῖον. ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Οδός Αγίου Ανδρέου. ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ. ΕΝ ΒΟΛΩ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πληροφορία δίδονται εις τὸ επί της οδοῦ Σοφοκλέους 2 Γραφεῖον Υπερωκεανέου Έλληνικῆς Ατμοπλοίας.

